

President een universiteit achterlaten 'stronger than before'. De door ir. De Boer vervangen ir. Doets, die hier een van zijn levenswerken voltooide, gaat thans academische ziekenhuizen doen verrijzen, inrichtingen waar iedere zwachtel een diagnose verbergt, en professor Sizoo zal voortaan als erelid van genoemd bestuur, ondanks gevorderde leeftijd onverzwakt zijn – mozaïsch – oog over de universiteit laten gaan. Aan mr. Schut, die voor de toekomst het bevoegd gezag in onze kring verpersoonlijkt zij een hartelijk welkom toegevoegen en het exempel van de grote Wilhelm von Humboldt voorgehouden, die, wanneer de voortdurende omgang met hoogleraren hem te zwaar viel de nood klaagde bij zijn echtgenote: 'du teures Kind', een in huwelijksverhoudingen aanvaardbare terminologie.

Ook een universiteit weet van opgaan, blinken en verzinken. Zij ervaart bij tijden op het onverwachts de vergankelijkheid van het bestaan. Node missen wij heden de in het verstreken jaar aan onze universiteit ontvallen. Heen gingen op jeugdige leeftijd, in de kracht van hun jaren of na een gevuld welbesteed leven: Henricus Petreus Wilhelmus Biermans, student in de pedagogiek, 22 oct. 1972, Johannes Marinus Zinkstok, wetenschappelijk medewerker bij de bibliotheek, 27 oktober 1972,

Johan Booij, hoogleraar in de faculteit der geneeskunde, 21 november 1972, Anthonius Franciscus Arxhoek, instrumentenmaker bij de subfaculteit der scheikunde, 6 januari 1973,

Andreas Jansens, arts-assistent bij de afdeling oogheelkunde, 12 februari 1973, Gerrit Kuiper, emeritus-hoogleraar in de faculteit der letteren, 13 april 1973, Luitje Bakema, wetenschappelijk hoofdmedewerker bij de subfaculteit der wiskunde, 15 april 1973,

René Niezen, student in de interfaculteit der actuariële wetenschappen en econometrie, 26 april 1973,

Albert Paul Victor Jongsma, student-assistent bij de afdeling fysiologie, in de medische faculteit, 18 mei 1973,

Jacobus Johannes Nicolaas Visser, student in de natuurkunde, 29 juli 1973, Jacob Douwe de Graaf, student in de wijsbegeerte, 18 augustus 1973.

Ieder hunner was verschillend van wie er ooit leefde, leeft of straks leven zal; ieder kende eigen geluk en afzonderlijk leed; ieder was drager van één alleen door hem gekend geheim. Tegelijk luidt, als wij het sterven van deze elf gedenken, voor ons allen de klok, bedenken wij hoe de mens gaat naar zijn eeuwig huis en luisteren wij naar Johannes Chrysostomus: 'Dood waar is uw prikkel, hel waar is uw overwinning? Opgestaan is Christus en gij zijt ternedergeworpen. Opgestaan is Christus en gevallen zijn de demonen. Opgestaan is Christus en